

บรรณานุกรม

เกษมศักดิ์ ภูมิศรีแก้ว. แบบทดสอบบุคลิกภาพ คัดแปลงจาก The Minnesota Multiphasic Personality Inventory ของ Starke R. Hathaway and J. Chamley McKinley. คัดแปลงครั้งที่ 2 นครหลวงกรุงเทพธนบุรี : โรงพิมพ์ศรีนคร, 2515.

ชัยพร วิชชาวรุช. "จิตวิทยาเชิงวิทยาศาสตร์", บทความประกอบวิชาจิตวิทยาเบื้องต้น. แผนกวิชาจิตวิทยา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2516. (อัคราเนา).

นางเยาว์ กุลโสมพะ. "จิตวิทยาวัยรุ่น", ความรู้สำหรับประชาชนของโรงพยาบาลสมเด็จพระยุพราช: กรุงเทพมหานคร . สนิทพันธ์การพิมพ์, 2516.

บุลศักดิ์ วัฒนมาสุก. หลักการบำบัดรักษาผู้ติดยาเสพติดให้โทษ. เอกสารเผยแพร่ของคณะกรรมการปราบปรามยาเสพติดให้โทษ วังปารุสกวัน. (พระนคร : โรงพิมพ์ตำรวจ 2515).

ประยูร นรการณคุง. ประมวลความรู้เรื่องยาเสพติดให้โทษ. (พระนคร : บุรพทสามัคคีจำกัด, 2509).

มงคล มณฑา และ สมทรง สุวรรณเลิศ. "การศึกษาภูมิหลังของคนไข้ติดยาเสพติดชาย". วารสารจิตวิทยาคลินิก 2 (มิถุนายน 2517), 17.

วิบูล กลิ่นสุคนธ์. "เรื่องปัญหายาเสพติดให้โทษในสังคม", ความรู้เกี่ยวกับยาเสพติดให้โทษ โรงพยาบาลธัญญารักษ์ ปทุมธานี (อัคราเนา).

สถิติโรงพยาบาลธัญญารักษ์ ประจำปี 2517.

สถิติโรงพยาบาล พระมงกุฎเกล้า ประจำปี 2517.

สินธุ์ ลักษณ์. "การเปลี่ยนแปลงการดำเนินชีวิตของวัยรุ่นที่ติดเฮโรอีน (Changing Life Pattern of Heroin - Addicted Adolescents)" วิทยานิพนธ์ปริญญาโท สาขาจิตวิทยา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. 2515.
(อัครสำเนา).

สุภัทรา สุภาพ. ปัญหาสังคม. นครหลวงกรุงเทพมหานครบุรี. ไทยวัฒนาพานิชจำกัด,
2515.

สำนักงานเยาวชนแห่งชาติ. ความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับยาเสพติด. เอกสารทางวิชาการ
1/2516.

อรุณ เขาวนาศรัย. รายงานการวิจัยคนใช้คิกโคโรเซียม. แผนกจิตเวช, โรงพยาบาล
พระมงกุฎเกล้า. 2515. (อัครสำเนา).

_____. ยาเสพติดให้โทษ. แผนกจิตเวช, โรงพยาบาลพระมงกุฎเกล้า.
2516. (อัครสำเนา).

_____ และ ละออ พงษ์พานิช. นักเรียนกับปัญหายาเสพติดให้โทษในประเทศไทย.
ไทย. แผนกจิตเวช, โรงพยาบาลพระมงกุฎเกล้า. 2517. (อัครสำเนา).

Bell, D.S. "The Precipitants of Amphetamine Addiction", British Journal of Psychiatry. 119 (1971), 171.

_____. "Drug Addiction", Bulletin on Narcotics. 22 : 2 (1970),
21 - 32.

Brown, Barry S., Kozel, Nicolas J. and Meyers, Marilyn B. "Use of Alcohol by Addict and Nonaddict Populations," American Journal of Psychiatry. 130 : 5 (1973), 599 - 601.

- Bucky, Steven F. "The Relationship between Background and Extent of Heroin Use", American Journal of Psychiatry. 130 : 6 (1973), 709.
- Buros, Oscar Krisen. The Fourth Mental Measurements Yearbook. New Jersey: The Gryphon Press, 1953.
- _____ . The Fifth Mental Measurements Yearbook. New Jersey : The Gryphon Press, 1959.
- _____ . The Seventh Mental Measurements Yearbook. New Jersey: The Gryphon Press, 1972.
- Cronbach, Lee J. Essentials of Psychological Testing. 2nd.ed., New York : Harper & Row, 1970.
- Dahlstrom, W.G., Welsh, George. An MMPI Hand Book. Minnesota : North Central Publishing Company, 1960.
- Erikson, Erik H. Childhood and Society. New York : W.W. Norton, 1963.
- Greden, John F., Morgan, Donald W. and Frenkel, Sihai I. "The Changing Drug Scene : 1970 - 1972", American Journal of Psychiatry 131 : 1 (1974), 77 - 81.
- Guilford, J.P. General Psychology. New York : D Van Nostrand, Inc., 1939.
- Hall, Calvin S. and Lindzey, Gardner. Theories of Personality. 2 nd ed., New York : John Wiley & Sons, Inc., 1957.
- Hampton, Peter T. and Vogel, Donald D. "Personality Characteristic of Servicemen Returned from Viet Nam Identified as Heroin Abusers", American Journal of Psychiatry. 130 : 9 (1973), 1032.
- Hathaway, Starke R. and Monachesi, Flio D. Adolescent Personality and Behavior. Minnesota : The University of Minnesota, 1963.

- Holme, Richard and Others. "Sexual, Alcoholic and Drug Disorders". Abnormal Psychology Current Perspectives. California : Communications Research Machines, Inc., 1972.
- Khantzian, Edward J. Mack, John E. and Schatzberg, Alan F. "Heroin Use as an Attempt to Cope : Clinical Observations". American Journal of Psychiatry. 131 : 2 (1974), 164.
- Nunnally, Jum C. Psychometric Theory. New York : McGraw-Hill, 1967.
- Rasor, Robert W. "Narcotic Addicts : Personality Characteristics and Hospital Treatment." In Problem of Addiction and Habituation. New York : Grune, 1959.
- Seldin, Nathan E. "The Family of the Addict : A Review of Literature", The International Journal of the Addictions. 7 : 1 (1972), 160.
- Steffenhagen, R.A., McAree, C.T. and Zheutlin L.S. "Social and Academic Success Associated with Drug Use on the University of Vermont Campus", International Journal of Social Psychiatry. 15 (1969), 92 - 106.
- Smart, Reginald G. and Jones, Dianne. "Illicit LSD Users", Journal of Abnormal Psychology. 75 : 3 (1970), 286 - 292.
- Teasdale, John D. Segraves, R. Taylor and Zacune, Jim. "Psychoticism in Drug Users", British Journal of Social and Clinical Psychology. 10 (1971), 169.
- WHO. Expert Committee on Drug Dependence, Twentieth Report Technical Report. Series No. 551. Geneva : World Health Organization, 1974.

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ภาคผนวก ก.

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

1. การหามัชฌิมเลขคณิต ใช้สูตร

$$\bar{X} = \frac{\sum X}{N}$$

เมื่อ \bar{X} = มัชฌิมเลขคณิต

$\sum X$ = ผลรวมของคะแนนทุกจำนวน

N = จำนวนคะแนนทั้งหมด

2. การหาความเบี่ยงเบนมาตรฐาน ใช้สูตร

$$S.D = \sqrt{\frac{\sum X^2}{N} - \left(\frac{\sum X}{N}\right)^2}$$

เมื่อ S.D = ความเบี่ยงเบนมาตรฐาน

$\sum X$ = ผลรวมของคะแนนทุกจำนวน

$\sum X^2$ = ผลรวมกำลังสองของคะแนนแต่ละจำนวน

N = จำนวนคะแนนทั้งหมด

3. การเปลี่ยนคะแนนดิบของแต่ละมาตราให้เป็นคะแนนที่ ใช้สูตร

$$T = 50 + 10 \frac{(X - \bar{X})}{S.D}$$

เมื่อ T = คะแนนที่

X = คะแนนดิบแต่ละจำนวน

\bar{X} = มัชฌิมเลขคณิตของคะแนนในมาตรานั้นของกลุ่มใดกลุ่ม

$S.D$ = ความเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนในมาตรานั้นของกลุ่มใดกลุ่ม

4. การทดสอบค่าที (t - test)

ก. ทดสอบความมีนัยสำคัญของความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยในแต่ละมาตร
ของกลุ่มเด็กปกติและกลุ่มเด็กที่ติดเฮโรอีน (เมื่อ $\sigma_1^2 = \sigma_2^2$) ใช้สูตร

$$t = \frac{(\bar{X}_1 - \bar{X}_2)}{\sqrt{s_p^2 \left[\left(\frac{1}{n_1} \right) + \left(\frac{1}{n_2} \right) \right]}}$$

t = ค่าความแตกต่างของคะแนนในมาตรนั้นของกลุ่มปกติและกลุ่มติด
เฮโรอีน

\bar{X} = คะแนนเฉลี่ย

s_p^2 = Pooled Variance

$$= \frac{(n_1 - 1)s_1^2 + (n_2 - 1)s_2^2}{(n_1 - 1) + (n_2 - 1)}$$

n = จำนวนกลุ่มตัวอย่าง

ข. ทดสอบความมีนัยสำคัญของความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยในแต่ละมาตรของ
กลุ่มเด็กปกติและกลุ่มเด็กที่ติดเฮโรอีน (เมื่อ $\sigma_1^2 \neq \sigma_2^2$) ใช้สูตร

$$t = \frac{(\bar{X}_1 - \bar{X}_2)}{\sqrt{\frac{s_1^2}{n_1} + \frac{s_2^2}{n_2}}}$$

และคำนวณค่า df. จากสูตร

$$df. = \frac{(s_1^2/n_1) + (s_2^2/n_2)}{\left[\left(\frac{s_1^2}{n_1} \right) / n_1 - 1 + \left(\frac{s_2^2}{n_2} \right) / n_2 - 1 \right]}$$

เมื่อ $df =$ ชั้นแห่งความเป็นอิสระ

$s^2 =$ ความแปรปรวนของกลุ่มตัวอย่าง

ค. การทดสอบความมีนัยสำคัญของผลต่างระหว่างมาตราในกลุ่มเด็กติดเอโรอื่น
ในระหว่างการถอนยา และถอนยาเรียบร้อยแล้ว ไซสุทร

$$t = \frac{\bar{d}}{s_d / \sqrt{n}}$$

$d =$ ผลต่างที่ได้จากการทดสอบในระหว่างการถอนยาและ
ถอนยาเรียบร้อยแล้ว

$\bar{d} =$ ค่าเฉลี่ยของผลต่าง

$$= \frac{\sum d}{n}$$

$s_d =$ ความเบี่ยงเบนมาตรฐานของผลต่างที่ได้จากการทดสอบ
ในระหว่างการถอนยาและถอนยาเรียบร้อยแล้ว

$n =$ จำนวนกลุ่มตัวอย่าง

5. การหาสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ ไซสุทร

$$r_{xy} = \frac{N \sum xy - \sum x \cdot \sum y}{\sqrt{[N \sum x^2 - (\sum x)^2] \cdot [N \sum y^2 - (\sum y)^2]}}$$

เมื่อ $r_{xy} =$ สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์

$x =$ คะแนนแต่ละจำนวนในชุด ก.

$y =$ คะแนนแต่ละจำนวนในชุด ข.

$\sum x =$ ผลรวมของคะแนนในชุด ก. ทุกจำนวน

$\sum y =$ ผลรวมของคะแนนในชุด ข. ทุกจำนวน

$\sum xy =$ ผลรวมของผลคูณระหว่างคะแนนในชุด ก. และชุด ข. ทีละคู่

$N =$ จำนวนคะแนนทั้งหมด

ภาคผนวก ข.

แสดงค่าสหสัมพันธ์ของแต่ละมาตร ซึ่งได้จากการทดสอบซ้ำ (Test-Retest) ในช่วงเวลา 6 สัปดาห์

มาตร	ค่าสหสัมพันธ์
Ah	.44
Dy	.78
Ma	.67
Pd	.80
Pd ₁	.66
Pd ₂	.75
Pd _{4A}	.63
Pd _{4B}	.65
Pq	.73

มาตรที่มีค่าสหสัมพันธ์ต่ำสุดคือมาตร Ah สูงสุดคือมาตร Pd

ภาคผนวก ก.

แบบสอบถามที่ใช้ในการวิจัย

แผนกวิชาจิตวิทยา

ธันวาคม 2517

เรียน ผู้ตอบแบบสอบถาม

เนื่องด้วยข้าพเจ้ากำลังจะทำการวิจัย เพื่อนำผลที่ได้ไปใช้ประโยชน์ในการศึกษาทางจิตวิทยา จำเป็นต้องขอความร่วมมือจากท่านในการตอบแบบสอบถาม ขอให้ท่านตอบตรงความเป็นจริงที่ท่านเป็นอยู่ คำตอบที่ได้จะถือเป็นความลับ และไม่มีผลเสียต่อกับท่าน

ขอขอบคุณในความร่วมมือของท่านเป็นอย่างยิ่ง

วิณา นาราคาม

(นางสาววิณา นาราคาม)

แผนกวิชาจิตวิทยา มัธยมศึกษาลัย

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

แบบสอบถาม

โปรดกรอกข้อความต่อไปนี้ตามความเป็นจริง

1. ชื่อ..... อายุ..... ปี เกิดวันที่.....เดือน.....
 พ.ศ..... เชื้อชาติ..... สัญชาติ..... ศาสนา.....
 ชื่อสถานศึกษา..... ชั้น.....
 ที่อยู่ปัจจุบัน..... อาศัยอยู่กับ.....

2. ประวัติการใช้ยาเสพติดปัจจุบัน

ก. ยาเสพติดชนิด (เฮโรอีน, มอร์ฟีน, ฝิ่น, กัญชา; กระท่อม และอื่น ๆ)

ข. เสพนาน..... ปี เดือน

เคยหยุดเว้น..... ครั้ง หยุดไต่หนาน.....

เหตุที่กลับไปเสพใหม่เพราะ.....

ค. สาเหตุการติด - ถูกชักชวน

- ดอลวง

- ทกลอง

- อื่น ๆ (ระบุ).....

ศูนย์วิจัยทรัพยากร
 จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

แบบทดสอบบุคลิกภาพ

แบบทดสอบนี้ประกอบด้วยข้อความต่าง ๆ ซึ่งจะมีหมายเลขกำกับอยู่ ข้อความบางข้ออาจจะตรงหรือเป็นจริงสำหรับตัวท่าน และบางข้อก็อาจจะไม่ตรงหรือไม่เป็นจริงสำหรับตัวท่าน ขอให้ท่านอ่านและพิจารณาข้อความแล้ว เขียนคำตอบลงในกระดาษคำตอบ การตอบนั้นโปรดตอบตามความคิดเห็นของท่านเอง

ขอแนะนำในการตอบ

1. ถ้าข้อความใดเป็นจริงสำหรับท่านหรือเป็นจริงบ่อยครั้ง ให้ขีดเครื่องหมาย X ในช่องว่างตรงกับตัว T ดังตัวอย่างในข้อ 1

2. ถ้าข้อความใดไม่เป็นจริงสำหรับท่าน หรือส่วนมากไม่เป็นจริงสำหรับท่าน ให้ขีดเครื่องหมาย X ในช่องว่างตรงกับตัว F ดังตัวอย่างในข้อ 2

3. ถ้าข้อความใดเป็นข้อความที่ท่านไม่รู้เรื่องเกี่ยวกับเรื่องนั้นเลย ให้เว้นว่างไว้ในกระดาษคำตอบ แต่ขอให้พยายามทำทุกข้อ ถ้าจำเป็นจะต้องเว้นว่างไว้ โปรดอย่าเว้นเกิน 3 ข้อ

คำเตือน

- โปรดตอบตามความคิดเห็นของท่าน
- การทำเครื่องหมายในกระดาษคำตอบโปรดดูให้แน่ใจว่า หมายเลขของข้อที่ท่านกำลังตอบนั้นตรงกับหมายเลขในแบบทดสอบ

- โปรดทำเครื่องหมายของท่านให้ชัดเจน
- ถ้าท่านต้องการจะเปลี่ยนคำตอบ โปรดกรูณาลบเครื่องหมายเดิมในกระดาษคำตอบให้หมด

- โปรดอย่าทำเครื่องหมายใด ๆ ลงบนแบบทดสอบ
- ขอให้พยายามตอบทุกข้อยาเว้นว่างไว้

ถ้าท่านไม่มีอะไรสงสัย พลิกหน้าต่อไปและลงมือทำได้

	T	F
1.	X	
2.		X

โปรคยาศึกเขียนเครื่องหมายหรือข้อความใดๆลงบนแบบทดสอบนี้

1. ชีวิตประจำวันของข้าพเจ้าเต็มไปด้วยสิ่งที่ข้าพเจ้าสนใจ
2. ปัจจุบันนี้ ข้าพเจ้ายังคงทำงานใดที่เหมือนเมื่อก่อน
3. คนเราควรพยายามเข้าใจความฝันของคนให้ดีกว่า เพราะอาจใช้ความฝันเป็นเครื่องนำทางหรือเป็นเครื่องบอกเหตุล่วงหน้า
4. ข้าพเจ้าทำงานด้วยความรู้สึกถึงเครียดมาก
5. ข้าพเจ้าเชื่อมั่นว่าตัวข้าพเจ้าเองได้รับความยากลำบากและความมุกุศลธรรมมากในชีวิต
6. เมื่อข้าพเจ้าทำงานใหม่ข้าพเจ้าอยากให้มีใครสักคนบอกว่าจะสนิทสนมกับใครที่จะเป็นประโยชน์แก่ข้าพเจ้า
7. ข้าพเจ้ามีความสุขทางกามารมณ์มากพอสมควร
8. มีบางครั้งที่ข้าพเจ้ารู้สึกอยากจะออกจากบ้านอย่างมาก
9. บางครั้งข้าพเจ้าหัวเราะและร้องไห้ติดต่อกันไปโดยที่ไม่สามารถจะหยุดได้
10. ดูเหมือนว่าไม่มีใครเข้าใจข้าพเจ้า
11. ข้าพเจ้าคิดว่าเมื่อข้าพเจ้ามีเรื่องลำบาก การนั่งเงียบไว้เป็นวิเศษที่สุด
12. ข้าพเจ้าไม่ค่อยมีสมาธิในการทำงาน
13. ข้าพเจ้าเคยมีประสบการณ์ที่แปลกประหลาดมาก
14. ถ้าหากไม่มีใครคอยขัดข้าพเจ้าแล้ว ข้าพเจ้าคงจะต้องได้รับความสำเร็จมาก
15. ข้าพเจ้าไม่เคยมีเรื่องยุ่งยากลำบากเพราะความประพฤติกในเรื่องเพศ
16. เมื่อสมัยข้าพเจ้าเป็นเด็ก ข้าพเจ้าเคยขโมยเล็กขโมยน้อย
17. บางครั้งข้าพเจ้ารู้สึกอยากทุบทำลายของ
18. เคยมีบางครั้งที่นานเป็นวัน ๆ เป็นสัปคานหรือเป็นเดือน
19. ครอบครัวของข้าพเจ้าไม่ชอบอาชีพที่ข้าพเจ้าเลือกทำอยู่ (หรือที่ข้าพเจ้าตั้งใจจะเลือกทำในอนาคต)
20. การตัดสินใจของข้าพเจ้าดีกว่าเมื่อก่อน
21. มีบ่อยครั้งที่ข้าพเจ้าจำต้องปฏิบัติตามคำสั่งของผู้อื่นน้อยกว่าข้าพเจ้า

22. ข้าพเจ้าไม่ได้ดำเนินชีวิตในทางที่ถูกต้อง
23. ข้าพเจ้าไม่มีความลำบากในการตายหรือกลิ่นอูจจาระ
24. บางครั้งข้าพเจ้าทำอะไรได้เป็นเวลานาน จนกระทั่งคนอื่นทนข้าพเจ้าไม่ได้
25. ข้าพเจ้าอยากมีความสุขเหมือนอย่างคนอื่น
26. ข้าพเจ้าเคยชอบเล่นมอญซ่อนผ้า
27. ข้าพเจ้าเป็นคนสำคัญคนหนึ่ง
28. ข้าพเจ้ารู้สึกเศร้าใจบ่อย ๆ
29. ข้าพเจ้าไม่เป็นคนใจน้อย
30. เวลาเลี้ยงกับผู้อื่น ข้าพเจ้ามักเป็นฝ่ายแพ้ง่าย ๆ
31. ในทุกวันนี้ข้าพเจ้าพบว่าเป็นการยากที่จะหวังความสำเร็จในอนาคต
32. ข้าพเจ้าขาดความเชื่อมั่นในตนเองมากทีเดียว
33. ข้าพเจ้าไม่รู้สึกอะไรเมื่อถูกล้อเลียน
34. ข้าพเจ้าทำอะไรหลายอย่างที่ทำให้ข้าพเจ้าต้องเสียใจภายหลัง (ข้าพเจ้าต้องเสียใจเรื่องอย่างนั้นมาก หรือบ่อยครั้งกว่าคนอื่น)
35. ข้าพเจ้าไปวัดเกือบทุก ๆ วันพระ
36. ข้าพเจ้ามีเรื่องทะเลาะวิวาทกับคนในบ้านบ่อยครั้งมาก
37. บางครั้งข้าพเจ้ารู้สึกเหมือนมีอะไรมากระตุกอย่างรุนแรงให้ทำสิ่งที่น่ากลัวอันตราย หรือน่าตกใจ
38. ข้าพเจ้า เชื่อว่าจะมีพระศรีอารยมาจุติอีกเป็นครั้งที่สอง
39. ข้าพเจ้ามีปัญหาที่มีทางแก้ไขได้หลายวิธี จนกระทั่งข้าพเจ้าตัดสินใจไม่ดีกว่าจะทำอย่างไรดี
40. ข้าพเจ้า เชื่อว่าผู้หญิงควรมีอิสระในเรื่องเพศพอ ๆ กับผู้ชาย
41. การเอาชนะใจตนเองเป็นสิ่งยากที่สุดสำหรับข้าพเจ้า
42. เวลาที่ข้าพเจ้ารู้สึกไม่สบาย ข้าพเจ้าดูคนเดียวโกรธง่าย
43. ข้าพเจ้ารู้สึกตัวเสมือนว่าทำอะไรที่ผิดและชั่วร้ายบ่อย ๆ
44. ข้าพเจ้ามีความสุขเกือบตลอดเวลา
45. คนบางคนที่ข้าพเจ้ารู้จักทำตัวเป็นนายอย่างเหลือเกิน จนข้าพเจ้ารู้สึกอยากทำอะไรให้ตรงกันข้ามกับที่ เขาขอร้องหรือสั่ง แม้จะรู้ว่า เขาถูก

46. คนบางคน ก่อเรื่องลำบากให้ข้าพเจ้า
47. ข้าพเจ้าไม่เคยทำอะไรที่เสี่ยงอันตรายเพื่อให้เกิดความหวาดเสียวแก่ตน
48. เมื่อสมัยเป็นเด็กนักเรียน บางครั้งข้าพเจ้าเคยถูกอาจารย์ใหญ่เรียกตัวให้ไปพบในเรื่องเกี่ยวกับความประพฤติไม่ดีของข้าพเจ้า
49. การพูดของข้าพเจ้าเป็นเหมือนอย่างเคย (ไม่เร็วขึ้นหรือช้าลงหรือพูดไม่ชัด เสียงแหบแห้ง)
50. มารยาทการรับประทานอาหารของข้าพเจ้าเวลาอยู่ในบ้านไม่แตกต่างกับเวลาข้าพเจ้าอยู่นอกบ้านกับเพื่อน ๆ
51. ข้าพเจ้าทราบว่าคุณงยากลำบากส่วนใหญ่ของข้าพเจ้านั้น ใครเป็นตัวการก่อให้เกิดขึ้น
52. ข้าพเจ้าไม่เคยเป็นห่วงว่าจะติดเชื้อโรค
53. บางทีความคิดของข้าพเจ้าไปเร็วกว่าที่จะพูดได้ทัน
54. ข้าพเจ้าเชื่อว่าชีวิตในครอบครัวของข้าพเจ้ามีความราบรื่นสุขสบายเหมือนกับครอบครัวของคนที่ข้าพเจ้ารู้จัก
55. ข้าพเจ้าไม่สบายใจมาก ถ้ามีคนวิพากษ์วิจารณ์หรือติเตียนข้าพเจ้า
56. ข้าพเจ้าชอบทำกับข้าว
57. ความประพฤติของข้าพเจ้า ส่วนใหญ่เป็นไปตามขนบธรรมเนียมประเพณีที่คนส่วนมากยึดถือ
58. เมื่อข้าพเจ้าเป็นเด็ก ข้าพเจ้าเคยรวมอยู่ในกลุ่มเพื่อนซึ่งรวมเป็นรวมตายด้วยกันไม่ว่าจะมีอะไรเกิดขึ้น
59. ข้าพเจ้าอยากเป็นทหาร
60. บางทีข้าพเจ้ารู้สึกอยากจะทำเรื่องชกต่อยกับใครสักคน
61. ข้าพเจ้ามีความปรารถนาที่จะท่องเที่ยวไปตามที่ต่าง ๆ และจะไม่มีความสุขเลย ถ้าไม่ได้ทำดังนั้น
62. ข้าพเจ้าทนไม่ได้ถ้ามีคนมาถาม ขอคำแนะนำ หรือรบกวนขณะที่กำลังทำงานสำคัญอยู่
63. นำหนักของข้าพเจ้าขณะนี้ไม่เพิ่มขึ้นหรือลดลง
64. มีบางครั้งที่ข้าพเจ้าทำอะไรไปเรื่อย ๆ แล้วภายหลังไม่ทราบว่าได้ทำอะไรไปบ้าง
65. ข้าพเจ้ารู้สึกว่าข้าพเจ้าถูกทำโทษโดยไม่มีสาเหตุบ่อย ๆ
66. ข้าพเจ้าร้องไห้ง่าย
67. ข้าพเจ้าไม่เห็นอวยง

68. ข้าพเจ้าชอบรู้จักบุคคลสำคัญเพราะว่ามันทำให้ข้าพเจ้ารู้สึกว่าคุณเองมีความสำคัญ
69. ข้าพเจ้ารู้สึกกลัวเมื่อเวลามองลงมาจากที่สูง
70. ข้าพเจ้าไม่รู้สึกขวยเสีย ถ้าคนในครอบครัวของข้าพเจ้ามีเรื่องเดือดร้อนยุ่งยากที่เกี่ยวข้องกับกฎหมาย
71. ข้าพเจ้าไม่เคียดหรือว่าใครจะคิดอย่างไรกับข้าพเจ้า
72. ข้าพเจ้าไม่สบายใจถ้าทำอะไรแปลกๆในงานรื่นเริง แม้ว่าคนอื่นเขาก็ทำอย่างนั้นเหมือนกัน
73. ข้าพเจ้าชอบโรงเรียน
74. ข้าพเจ้าไม่เคยหรือไม่เคยมีอาการเวียนศีรษะ
75. ข้าพเจ้ารู้สึกลำบากใจในการพูดคุยกับคนที่เพิ่งรู้จักใหม่ ๆ
76. เมื่อเวลาข้าพเจ้ารู้สึกเบื่อ ข้าพเจ้าชอบก่อเรื่องให้คนแตก
77. ข้าพเจ้ากลัวที่จะเสียสติ
78. ข้าพเจ้าไม่เห็นด้วยกับการให้เงินคนขอทาน
79. ข้าพเจ้าอ่อนเพลียไปทั้งตัวเกือบตลอดเวลา
80. ข้าพเจ้าไม่เป็นโรคหืดหรืออาการไอและจามเพราะแพ้อะไรบางอย่าง
81. ข้าพเจ้าเคยไม่สามารถควบคุมกิริยาหรือคำพูดของข้าพเจ้าไว้ได้ แต่ในขณะที่เดียวกันก็รู้สึกอึดอัดตลอดเวลาว่าอะไรเกิดขึ้นรอบ ๆ ตัวข้าพเจ้า
82. ข้าพเจ้าปรารถนาที่จะไม่เป็นคนขี้อายมากอย่างนี้
83. คนในครอบครัวของข้าพเจ้าทำกับข้าพเจ้าราวกับว่าข้าพเจ้าเป็นเด็กเล็ก ๆ ไม่ใช่คนที่โตแล้ว
84. ข้าพเจ้าค่อมเหลื่อมมากเกินควร
85. ความรักและความอบอุ่นในครอบครัวของข้าพเจ้าน้อยมาก ถ้าเปรียบเทียบกับครอบครัวของคนอื่น
86. ข้าพเจ้าคิดว่าข้าพเจ้าชอบงานเป็นผู้รับเหมาก่อสร้าง
87. ข้าพเจ้าไม่รู้สึกลำบากใจที่จะขอให้เพื่อนช่วยเหลือ แม้ว่าข้าพเจ้าจะไม่สามารถตอบแทนเขาในภายหลังได้
88. พ่อแม่ข้าพเจ้ามักไม่ชอบเพื่อนฝูงที่ข้าพเจ้าคบหาและไปไหนมาไหนด้วย

89. คนบางคนในครอบครัวของข้าพเจ้านั้นสยขอมกวนใจและทำความรำคาญใจให้แก่ข้าพเจามาก
90. บางครั้งบางครั้ง ข้าพเจ้ารู้สึกว้าข้าพเจ้าสามารถตัดสินใจได้อย่างง่ายดายด้วยพิธีกรรมคา
91. ข้าพเจ้าชอบพูดถึงเรื่องที่เกี่ยวข้องกับเพศ
92. ข้าพเจ้าเคยได้รับแรงคลีจที่ทำให้ข้าพเจ้ายึดถือเอาหน้าที่เป็นสิ่งสำคัญในการดำเนินชีวิต และนับแต่นั้นมาข้าพเจ้าก็ปฏิเสธมาอย่างเคร่งครัด
93. บางครั้งข้าพเจ้าชักชวนมิให้คนบางคนทำอะไรลงไปทั้งที่ไม่ได้เป็นเรื่องสลักสำคัญอะไร แต่เพราะข้าพเจ้าไม่เห็นด้วย ในหลักการของการกระทำสิ่งนั้น
94. ข้าพเจ้าเป็นอิสระจากกฎเกณฑ์ ข้อบังคับของครอบครัวและไม่ขึ้นต่อใคร
95. ข้าพเจ้ากลมใจมาก
96. ญาติพี่น้องของข้าพเจ้าเกือบทุกคนมีความเห็นอกเห็นใจข้าพเจ้า
97. มีบางระยะเวลาที่ข้าพเจ้ากระสับกระส่าย
98. ข้าพเจ้าผิดหวังในเรื่องรัก
99. ข้าพเจ้าไม่เคยกังวลใจเรื่องรูปร่างหน้าตาของข้าพเจ้า
100. วิธีทำอะไรๆ ของข้าพเจ้านั้นมักจะมีผู้เชี่ยวชาญคอย
101. ผู้ปกครองและคนในครอบครัวข้าพเจ้ามักหาเรื่องจับผิดข้าพเจามากกว่าควร
102. บางคราวข้าพเจ้ารู้สึกทนทน เป็นสุขอย่างเหลือล้นโดยปราศจากเหตุผลอันสมควร หรือแม่แต่ในขณะที่กำลังเขาคาราย
103. ข้าพเจ้าไม่เคยตำหนิคนที่พยายามจะฉวยเอาทุกสิ่งทุกอย่างเท่าที่เขาจะฉวยเอาได้ในโลกนี้
104. ข้าพเจ้าเคยมีอาการล้มตัวซึ่งทำให้ข้าพเจ้าต้องหยุดชะงักจากการกระทำอย่างหนึ่งอย่างใด และในขณะเดียวกันก็ไม่รู้ว่าเกิดอะไรขึ้นรอบ ๆ ตัวข้าพเจ้า
105. ข้าพเจ้ารู้สึกลำบากยากเย็นกว่าจะเริ่มทำอะไรได้
106. ข้าพเจ้าเหง้ออกง่าย แม้ในวันที่มีอากาศเย็น
107. ข้าพเจ้ามีความเชื่อมั่นในตนเองอย่างมาก
108. สักคำห้ครั้งหรือมอยกว่านั้นที่ข้าพเจ้ารู้สึกทนทนอย่างมาก
109. เมื่อข้าพเจ้าอยู่ในกลุ่มคน ข้าพเจ้ารู้สึกลำบากใจในการที่จะหาเรื่องดี ๆ มาพูดคุย
110. ในเวลาที่มีอารมณ์หม่นหมองไม่สบายใจ สิ่งทนทนทำให้ข้าพเจ้าพ้นจากอารมณ์นั้นได้เสมอ

111. ข้าพเจ้าไม่คำหนึ่ในการที่คนคนหนึ่งเอาเปรียบอีกคนหนึ่งเมื่ออีกฝ่ายเปิดโอกาสให้ทำเช่นนั้น
112. บางครั้งความฉลาดของคนเจ้าเล่ห์บางคนทำให้ข้าพเจ้ารู้สึกสนุก จนถึงกับหวังว่าเขา
คงทำการใดตลอด ไม่มีใครจับเขาได้
113. ข้าพเจ้าคิมน้ำมากผิดปกติทุกวัน
114. ข้าพเจ้าแน่ใจว่าคนอื่น ๆ พากันพูดถึงข้าพเจ้า
115. ข้าพเจ้ามีความกลัวน้อยมากเมื่อเปรียบเทียบกับเพื่อนของข้าพเจ้า
116. ข้าพเจ้ามักจะไมพอใจและรู้สึกถูกกฏหมายอย่างมากในกรณีที่อาชญากรสามารถหลุด
จากเงื้อมมือกฏหมายได้โดยอาศัยทนายความที่มีความเก่งกล้า
117. ข้าพเจ้ามักจะไมพูดกับคนอื่นก่อนจนกว่าเขาจะพูดกับข้าพเจ้า
118. ข้าพเจ้าไม่เคยทำอะไรผิดกฏหมาย
119. มีบางครั้งที่ข้าพเจ้ารู้สึกว้าวุ่นผิดปกติ โดยไม่มีสาเหตุพิเศษอะไร
120. ถ้าคนหลาย ๆ คนมีเรื่องทองดำบาก ทางที่ดีที่สุดคือปรึกษาตกลงกันก่อนแล้วก็พยายาม
ยึดข้อตกลงนั้นไว้ไม่เปลี่ยนแปลง
121. ในชีวิตของข้าพเจ้าไม่เคยมีสักครั้งเดียวที่ข้าพเจ้านึกอยากจะเล่นตุ๊กตา
122. เมื่ออยู่โรงเรียน ข้าพเจ้ารู้สึกว่าการออกไปยืนพูดหน้าชั้นนั้นลำบากมาก
123. แมวว่าข้าพเจ้าจะมีคนอ่อนนุ่ยรอบข้าง ข้าพเจ้าก็ยังรู้สึกว้าวุ่นมาก
124. ข้าพเจ้ากระดากอายง่าย
125. ข้าพเจ้าวิตกเกี่ยวกับเรื่องเงินและธุรกิจ
126. ข้าพเจ้าเคยมีประสบการณ์ที่แปลกประหลาดมาก
127. คนในครอบครัวของข้าพเจ้าบางคนทำสิ่งที่ทำให้ข้าพเจ้าตกใจ
128. คุณแม่หรือคุณพ่อของข้าพเจ้ามักบังคับให้ข้าพเจ้าต้องเชื่อฟังท่านอยู่บ่อย ๆ ถึงแม้ว
ข้าพเจ้าจะคิดว่าเป็นการไร้เหตุผล
129. บางครั้งข้าพเจ้าไม่มีเสียง หรือมีเสียงเปลี่ยนไป ถึงแม้วข้าพเจ้าจะไม่ได้เป็นหวัด
130. บางครั้งข้าพเจ้าได้กลิ่นแปลก ๆ
131. ข้าพเจ้ารู้สึกกระวนกระวายกับบางสิ่งบางอย่างหรือเกี่ยวกับคนหนึ่งคนใดเกือบตลอดเวลา
132. ข้าพเจ้ามีเรื่องวิตกกังวลมากกว่าที่คนอื่นมี

133. บางครั้งการไต่ถามของข้าพเจาก็เกินไปจนข้าพเจ้ารำคาญ
134. โดยปกติข้าพเจ้าคงหยกหน้าและคิดก่อนที่จะทำอะไร แม้แต่ในเรื่องเล็ก ๆ น้อย ๆ
135. บ่อยครั้งที่ข้าพเจ้ารู้สึกคล้ายกับว่าของต่าง ๆ เป็นสิ่งหลอกลวง
136. ข้าพเจามีนิสัยชอบนับของต่าง ๆ ซึ่งไม่สำคัญ เช่น นับจำนวนหลอดไฟฟ้าในป้ายโฆษณา
เป็นคน
137. ข้าพเจ้าค่อนข้างจะระมัดระวังตนกับบุคคลซึ่งทำตัวเป็นมิตรกับข้าพเจ้าเกินกว่าที่ข้าพเจ้า
คาดหมายไว้
138. ข้าพเจ้าไต่ถามอะไรแปลก ๆ เมื่อข้าพเจ้าอยู่คนเดียว
139. ข้าพเจ้ารู้สึกกระวนกระวาย และไม่สบายใจ เมื่อข้าพเจ้าต้องเดินทางไปที่อื่นในช่วงระยะ
เวลาดสั้น ๆ
140. หลายครั้งที่ข้าพเจ้าอดเล็กไม่ทำอะไรเพราะข้าพเจ้าคิดว่า ข้าพเจ้ามีความสามารถไม่เพียงพอ
141. คำหยาบ หรือคำอนาจารมักเกิดขึ้นในความนึกคิดของข้าพเจ้า
142. บางครั้ง ความคิดอันไรสาระหรือเรื่องที่ไม่สำคัญมักจะทำให้ข้าพเจ้าเป็นเวลานาน
เป็นวัน ๆ
143. ข้าพเจ้าเป็นคนที่ค่อนข้างจะเอาจริงเอาจังในสิ่งต่าง ๆ
144. ข้าพเจ้ามีความรู้สึกอ่อนไหวมากกว่าคนอื่น ๆ ทั่ว ๆ ไป
145. บางครั้งข้าพเจ้ารู้สึกสนุกในการที่จะต้องจับควยการกระทำของคนที่ข้าพเจ้ารัก
146. ข้าพเจ้ารู้สึกไม่สบายใจเมื่ออยู่ในบ้านหรืออาคารต่าง ๆ
147. ถึงแม้ว่าข้าพเจ้าจะอยู่กับคนอื่น ข้าพเจ้าก็ยังรู้สึกว่าเหวบบ่อยครั้ง
148. บางครั้งข้าพเจ้าจะหลีกเลี่ยงไม่สนิทสนมด้วยกับคนบางคน เพราะข้าพเจ้ากลัวว่าข้าพเจ้า
จะทำหรือพูดอะไรบางอย่างที่ข้าพเจ้าอาจเสียใจภายหลัง
149. ข้าพเจ้าเกลียดที่จะต้องรีบเร่งเวลาทำงาน
150. คนโศรกเศร้าหม่นหมองทำให้ความรู้สึกเป็นสุขและกระตือรือร้นที่ข้าพเจ้ามีอยู่หมดไปได้
151. ข้าพเจ้าไม่ชอบที่จะเห็นผู้หญิงสูบบุหรี่
152. ข้าพเจ้าปรารถนาที่จะเลิกวิตกกังวลว่าสิ่งที่ข้าพเจ้าพูดจะทำให้คนอื่นสะเทือนใจ
153. ผคนมักทำให้ข้าพเจ้าผิดหวัง
154. ข้าพเจ้าชอบที่จะทำให้คนอื่นสงสัยหรือเดากันว่าข้าพเจ้าจะทำอะไรต่อไป

155. ป้าผู้หารยที่ข้าพเจ้าเคยไต่ถามไต่ฟังมา ความจริงแล้วก็คือกลอุบายที่คนเราใช้หลอกหลวงกัน
156. บ่อยครั้งที่ข้าพเจ้ารู้สึกไม่สบายใจ เนื่องจากถูกคนอื่นเข้าใจผิดทั้งๆที่ข้าพเจ้าช่วยป้องกันมิให้ใครคนหนึ่งกระทำความผิด
157. ข้าพเจ้ามักขอคำแนะนำจากผู้อื่นบ่อย ๆ
158. บางครั้งข้าพเจ้ารู้สึกว่ามีอุปสรรคของยุ่งยากต่างๆมากจนข้าพเจ้าไม่สามารถจะเอาชนะได้
159. ข้าพเจ้ามักจะคิดอยู่เสมอ ๆ ว่า "ข้าพเจ้าอยากกลับไปเป็นเด็กใหม่อีกครั้งหนึ่ง"
160. โดยปกติข้าพเจ้าชอบความรู้สึกของข้าพเจ้าในบางสิ่งบางอย่างไว้ได้ดีจนถึงขนาดที่ว่าคนอื่นไม่ว่าใครก็ตามทำอะไรที่กระทบกระเทือนความรู้สึกของข้าพเจ้า
161. เมื่อข้าพเจ้าได้ทราบข่าวความสำเร็จของคนที่ข้าพเจ้ารู้จักเป็นอย่างดี ข้าพเจ้ารู้สึกคล้ายกับว่าตนเองมีความล้มเหลว
162. ถ้าหากมีโอกาสข้าพเจ้าจะเป็นผู้นำที่ดีของประชาชน
163. ข้าพเจ้ามีประสบการณ์เกี่ยวกับศาสนาที่แปลกมาก
164. มีสมาชิกในครอบครัวข้าพเจ้าคนหนึ่งหรือมากกว่านั้นที่ขี้วิตกกังวลอย่างมาก
165. ข้าพเจ้ารู้สึกกระตือรือร้นเมื่อไต่ถามเรื่องราวของลามกอนาจาร
166. ข้าพเจ้าชอบไปฟังปาฐกถาเกี่ยวกับเรื่องทาวชิชาการ
167. ข้าพเจ้ามีความคิดเห็นทางการเมืองอย่างรุนแรง
168. ข้าพเจ้าเคยคิดว่าใครมีเพื่อนตามจินตนาการ
169. คนโดยทั่วไปมักจะเรียกร้องขอความเคารพในสิทธิของเขา มากกว่าที่จะยอมเคารพสิทธิของผู้อื่น
170. เป็นการศึกษาที่จะหลีกเลี่ยงกฎหมายใดก็ตามเท่าที่ท่านไม่ทำผิดกฎหมาย
171. ข้าพเจ้าจะต้องเลิกทำในสิ่งที่ข้าพเจ้าต้องการจะทำอย่างแนบเนียนในเมื่อคนอื่น ๆ รู้สึกกันว่าข้าพเจ้าไม่ทำอะไรสิ่งนั้นอย่างถูกต้อง
172. ข้าพเจ้าชอบสนทนากับการพนัน ซึ่งมีการโต้เถียงกันเล็กน้อย ๆ บ่อย ๆ
173. ข้าพเจ้ามีนิสัยไม่สบายใจหรือหลายอย่าง นิสัยไม่ดีเหล่านี้ฝังแน่นในตัวข้าพเจ้า จนกระทั่งว่าไม่มีประโยชน์อะไรสำหรับข้าพเจ้าที่จะพยายามเลิกหรือแก้ไข
174. ข้าพเจ้าดื่มสุราพอสมควร (หรือไม่ดื่มเลย)

175. มีอยู่หลายครั้งที่ข้าพเจ้าเปลี่ยนใจเกี่ยวกับงานที่ข้าพเจ้ายึดถือทำในชีวิต
176. ข้าพเจ้าชอบที่จะเฝ้ามองไฟขณะที่กำลังลุกไหม้
177. ถ้ามีโอกาสข้าพเจ้าจะไม่อยู่รวมในกลุ่มชน
178. ถ้าข้าพเจ้ากับเพื่อนอยู่ในฐานะลำบากพร้อม ๆ กัน ก็ต้องถูกตำหนิหรือถูกลงโทษ
ข้าพเจ้าคิดว่าตัวข้าพเจ้าจะยอมรับผิดเสียคนเดียว จะเป็นการดีกว่าที่ทุก ๆ คนจะต้อง
มีส่วนผิดเท่า ๆ กัน
179. พระพุทธองค์ทรงมีอิทธิปาฏิหาริย์ปราบชาวพาราณสีได้
180. ข้าพเจ้ารู้สึกคล้ายจะเล็ดลมอย่างทันทีทันใดเมื่อสิ่งต่าง ๆ ดำเนินไปผิดพลาด
181. ข้าพเจ้าสวดมนต์สัปดาห์ละหลายครั้ง
182. ข้าพเจ้ารู้สึกเห็นใจคนที่มีความเศร้าโศกบางคนไม่สามารถที่จะลืมเรื่องราวโศกเหล่านั้นได้
183. เป็นเรื่องผิดธรรมดาสำหรับตัวข้าพเจ้าที่จะแสดงความคิดเห็นอย่างเต็มที่ว่าเห็นควยหรือไม่
เห็นควยเกี่ยวกับการกระทำของคนอื่น
184. ข้าพเจ้าเคยมีบางระยะเวลาที่รู้สึกกระปรี้กระเปร่าอย่างมากจนกระทั่งไม่รู้สึกอยากนอนเป็นวันๆ
185. บางครั้งข้าพเจ้าพบว่า เป็นเรื่องยากที่จะทวงหรือใช้สิทธิของข้าพเจ้า เพราะข้าพเจ้าเป็นคน
สงวนท่าทีเกินไป
186. ข้าพเจ้าคิดว่าพระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัวยิ่งใหญ่กว่าพระเจ้ารามคำแหง
187. คนในครอบครัวข้าพเจ้าบางคนมีอาการงุนงง
188. โดยปกติข้าพเจ้าป้องกันความคิดเห็นของข้าพเจ้าอย่างเข้มแข็ง
189. ข้าพเจ้าไม่รู้สึกกลัวในการที่จะติดเชื้อโรคจากลูกบิคุประตุ
190. สมาชิกในครอบครัวและญาติสนิทของข้าพเจ้าเขากันได้ดี
191. คนอื่นๆสามารถจะชักนำให้ข้าพเจ้าเปลี่ยนความคิดได้อย่างง่ายดายมาก ถึงแม้ว่าข้าพเจ้า
คิดว่าข้าพเจ้าได้ตั้งใจไว้แน่วแน่เกี่ยวกับเรื่องนั้นอยู่ก่อนแล้ว
192. ข้าพเจ้าไม่เคยมีอาการเรอมากผิดปกติ
193. ข้าพเจ้ามักถอนตัวหลังๆ จากการเผชิญกับสถานการณ์คับขันหรือยากลำบาก
194. ถ้าข้าพเจ้าเป็นศิลปิน ข้าพเจ้าชอบที่จะวาดรูปเล็กๆ
195. บางครั้งข้าพเจ้ามีความรู้สึกคล้ายกับว่าข้าพเจ้ากำลังจะหมดการควบคุมตนเองอยู่แล้ว

196. คนส่วนใหญ่ต่างมีความรู้สึกว่าคุณคิดในเรื่องเกี่ยวกับความประพฤติทางเพศที่ไม่ถูกต้อง
197. ชาวเขารู้สึกว่าความพอใจอย่างมากเกี่ยวกับความซื่อสัตย์ของชาวเขา เพราะชาวเขามักจะซื่อสัตย์ที่ชาวเขาวางของไว้เสมอ
198. ชาวเขาคิดว่า ชาวเขาควรจะต้องเลิกทำในสิ่งที่ชาวเขาต้องการจะทำอย่างแน่นอนในเมื่อคนอื่นรู้สึกว่าการทำเช่นนั้นไม่ไคยลคุณค่า.

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ประวัติการศึกษา

- ผู้เขียนวิทยานิพนธ์ : นางสาววีณา นาราคาม
- วุฒิการศึกษา : วิทยาศาสตร์บัณฑิต (โภชนวิทยา) มหาวิทยาลัยมหิดล
ปีการศึกษา 2513
- สถานที่ทำงาน : โรงเรียนสูงเนิน อำเภอสสูงเนิน จังหวัดนครราชสีมา.

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย